

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรบนพื้นที่สูง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ กับ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ

1. อายุ

เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.56 รองลงมา มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.00 อายุมากกว่า 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมีอายุไม่เกิน 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.22 โดยมีอายุเฉลี่ย 46.71 ปี อายุมากที่สุด 81 ปี และอายุน้อยที่สุด 19 ปี (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2. อายุของเกษตรกร

อายุ(ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 35	31	17.22
36 - 45	55	30.56
46 - 55	54	30.00
มากกว่า 55	40	22.22
รวม	180	100.00

อายุน้อยที่สุด 19 ปี

อายุเฉลี่ย 46.71 ปี

อายุมากที่สุด 81 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.72

2. ระดับการศึกษา

เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 52.78 รองลงมาไม่ได้เรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 42.78 และสูงกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 4.44 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของเกษตรกร

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	77	42.78
ป.4 – ป.6	95	52.78
สูงกว่า ป.6	8	4.44
รวม	180	100.00

3. เผ่าพันธุ์ของเกษตรกร

เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.78 เป็นคนไทยพื้นเมือง และร้อยละ 12.22 เป็นคนไทยภูเขา เผ่ากะเหรี่ยง (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 เผ่าพันธุ์ของเกษตรกร

เผ่าพันธุ์	จำนวน	ร้อยละ
คนไทยพื้นเมือง	158	87.78
คนไทยภูเขา	22	12.22
รวม	180	100.00

4. รายได้รวมของครัวเรือน

ในรอบปี พ.ศ. 2545 ครัวเรือนเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีรายได้รวมระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.44 รองลงมามีรายได้รวมระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.11 มีรายได้รวมมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมียาได้รวมไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.44 โดยมีรายได้รวมเฉลี่ย 23,122.20 บาท รายได้รวมมากที่สุด 88,000 บาท และรายได้รวมน้อยที่สุด 3,000 บาท (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 รายได้รวมของครัวเรือนต่อปี

รายได้(บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000	26	14.44
10,001 – 20,000	62	34.44
20,001 – 30,000	56	31.11
มากกว่า 30,000	36	20.00
รวม	180	100.00

รายได้รวมน้อยที่สุด 3,000 บาท

รายได้รวมเฉลี่ย 23,122.20 บาท

รายได้รวมมากที่สุด 88,000 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12635.00

5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 4 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 และมีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.90 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุด 6 คน สมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิก(คน)	จำนวน	ร้อยละ
1 – 2	28	15.56
3 – 4	96	53.33
มากกว่า 4	56	31.11
รวม	180	100.00

จำนวนสมาชิกน้อยที่สุด 1 คน

จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 3.90 คน

จำนวนสมาชิกมากที่สุด 6 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42

6. แรงงานในการทำการเกษตร

ครัวเรือนเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานเกษตร ไม่เกิน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมามีจำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานเกษตร 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 2.27 คนจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุด 6 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานเกษตร

จำนวนสมาชิก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2 คน	135	75.00
3 คนขึ้นไป	45	25.00
รวม	180	100.00

จำนวนสมาชิกน้อยที่สุด 1 คน

จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 2.27 คน

จำนวนสมาชิกมากที่สุด 6 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77

7. จำนวนพื้นที่ครอบครอง

ครัวเรือนเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีที่ดินอยู่ในครอบครองระหว่าง 6 – 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมามีที่ดินอยู่ในครอบครองเกินกว่า 15 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.44 มีที่ดินอยู่ในครอบครองระหว่าง 11 – 15 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 27.78 และมีที่ดินอยู่ในครอบครองไม่เกิน 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.78 โดยมีที่ดินอยู่ในครอบครองเฉลี่ย 14.49 ไร่ จำนวนที่ดินอยู่ในครอบครองมากที่สุด 50 ไร่ จำนวนที่ดินอยู่ในครอบครองน้อยที่สุด 1 ไร่ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของครัวเรือน

จำนวนที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ไร่	23	12.78
6 – 10 ไร่	54	30.00
11 – 15 ไร่	50	27.78
เกินกว่า 15 ไร่	53	29.44
รวม	180	100.00

จำนวนที่ดินน้อยที่สุด 1 ไร่

จำนวนที่ดินเฉลี่ย 14.49 ไร่

จำนวนที่ดินมากที่สุด 50 ไร่

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.27

8. การได้รับข้อมูลข่าวสาร

ในรอบปี พ.ศ. 2545 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ระหว่าง 11 – 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ระหว่าง 6 – 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.11 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากกว่า 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.44 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ระหว่าง 1 – 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.89 และร้อยละ 5.56 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แต่อย่างใด โดยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เฉลี่ย 10.65 ครั้ง ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากที่สุด 35 ครั้ง (ตารางที่ 9)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 9 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จำนวนครั้งการได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	10	5.56
1 – 5 ครั้ง/ปี	25	13.89
6 – 10 ครั้ง/ปี	56	31.11
11 – 15 ครั้ง/ปี	63	35.00
มากกว่า 15 ครั้ง/ปี	26	14.44
รวม	180	100.00

การได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด 0 ครั้ง การได้รับข้อมูลข่าวสารเฉลี่ย 10.65 ครั้ง
 การได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด 35 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.88

9. การติดต่อกับชุมชนภายนอก

ในรอบปี พ.ศ. 2545 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่มีการติดต่อกับชุมชนภายนอก ระหว่าง 1 – 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.45 รองลงมามีการติดต่อกับชุมชนภายนอกมากกว่า 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.77 และร้อยละ 7.78 ไม่ได้มีการติดต่อกับชุมชนภายนอกแต่อย่างใด โดยมีการติดต่อกับชุมชนภายนอกเฉลี่ย 8.51 ครั้ง มีการติดต่อกับชุมชนภายนอกมากที่สุด 50 ครั้ง (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การติดต่อกับชุมชนภายนอกของเกษตรกร

จำนวนครั้งการติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ติดต่อ	14	7.78
1 – 8 ครั้ง/ปี	107	59.45
มากกว่า 8 ครั้ง/ปี	59	32.77
รวม	180	100.00

การติดต่อกับชุมชนภายนอกน้อยที่สุด 0 ครั้ง การติดต่อกับชุมชนภายนอกเฉลี่ย 8.51 ครั้ง
 การติดต่อกับชุมชนภายนอกมากที่สุด 50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.46

10. การได้รับการฝึกอบรม

ในรอบปี พ.ศ. 2545 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 69.44 ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากกว่า 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.89 โดยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เฉลี่ย 0.49 ครั้ง ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากที่สุด 4 ครั้ง (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จำนวนครั้งการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ฝึกอบรม	125	69.44
1 ครั้ง/ปี	30	16.67
มากกว่า 1 ครั้ง/ปี	25	13.89
รวม	180	100.00

การได้รับการฝึกอบรมน้อยที่สุด 0 ครั้ง
การได้รับการฝึกอบรมมากที่สุด 4 ครั้ง

การได้รับการฝึกอบรมเฉลี่ย 0.49 ครั้ง
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับค่าระดับการปฏิบัติของเกษตรกรบนพื้นที่สูง ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การป้องกันรักษาป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันรักษาป่า พบว่า เกษตรกร มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.04 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 โดยแยกเป็นรายชื่อ ดังนี้

1. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งทำกินของหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.44 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
2. ตรวจพื้นที่ป่าไม้ในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.23 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
3. ร่วมผลักดันผู้บุกรุกแผ้วถางป่าในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.78 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
4. อำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันรักษาป่า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.97 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
5. รายงานผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่เมื่อมีผู้บุกรุกตัดไม้ทำลายป่า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.79 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

การปลูกป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็นเกี่ยวกับการปลูกป่า พบว่า เกษตรกร มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.24 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

1. ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ครอบครองอยู่หรือเป็นเจ้าของ ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.69 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 2.51 – 3.00
2. ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกแผ้วถาง ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.02 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
3. ปลูกต้นไม้ตามโครงการปลูกป่าของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.01 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
4. ทำการปลูกป่าเพื่อใช้เป็นป่าชุมชนของหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.32 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50
5. ทำการปลูกป่าเพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.14 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

การดูแลรักษาต้นไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็นเกี่ยวกับการดูแลรักษาต้นไม้ พบว่า เกษตรกร มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 1.90 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

1. ทำการปลูกซ่อมแซมต้นไม้หากเกิดตายลง ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.92 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

2. ทำการแฉ้วถางวัชพืชที่ขึ้นปกคลุมต้นไม้ที่ปลูก ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.04 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

3. ทำการใส่ปุ๋ยพรวนดินต้นไม้ที่ปลูก ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.48 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.00 – 1.50

4. ทำแนวกันไฟรอบบริเวณที่ปลูกต้นไม้ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.29 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

5. ทำรั้วป้องกันสัตว์เลื้อยคลานไม่ให้เข้าไปทำลายต้นไม้ที่ปลูก ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.78 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

การป้องกันไฟป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่า พบว่า เกษตรกร มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.21 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

1. ตรวจตราควบคุมป้องกันมิให้เกิดไฟป่า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.44 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

2. ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบหมู่บ้านหรือที่ทำกิน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.74 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 2.51 – 3.00

3. ทำการดับไฟป่าเมื่อมีไฟไหม้ป่าเกิดขึ้น ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.14 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

4. รายงานผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดไฟไหม้ป่า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.82 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

5. อำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.91 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็นเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.25 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

1. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 2.51 – 3.00

2. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงอันตรายอันเกิดจากไฟฟ้าและชักชวนให้ร่วมกันป้องกันไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.58 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 2.51 – 3.00

3. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกันปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.93 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

4. เผยแพร่ความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป่าให้แก่ลูกหลาน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.23 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

5. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ช่วยกันถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับป่าไม้ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.89 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50

สรุปรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.13 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ จะอยู่ในระดับ 1.51 – 2.50 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ			ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	เกณฑ์การ ปฏิบัติ	
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
การป้องกันรักษาป่า						
1.ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ ทำกินของหมู่บ้าน	98 (54.44)	64 (35.56)	18 (10.00)	2.44	0.670	ปานกลาง
2.ตรวจพื้นที่ป่าไม้ในเขตรับ ผิดชอบของหมู่บ้าน	66 (36.67)	90 (50.00)	24 (13.33)	2.23	0.669	ปานกลาง
3.ร่วมผลักดันผู้บุกรุกป่าใน เขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน	25 (13.89)	90 (50.00)	65 (36.11)	1.78	0.673	ปานกลาง
4.อำนวยความสะดวกประสาน งานเจ้าหน้าที่ป้องกันรักษาป่า	16 (8.89)	143 (79.44)	21 (11.67)	1.97	0.454	ปานกลาง
5.รายงานผู้นำชุมชนเจ้าหน้าที่เมื่อ มีผู้บุกรุกตัดไม้ทำลายป่า	3 (1.67)	136 (75.55)	41 (22.78)	1.79	0.448	ปานกลาง
รวม				2.04	0.583	ปานกลาง
การปลูกป่า						
1.ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ ครอบครองอยู่หรือเป็นเจ้าของ	133 (73.89)	38 (21.11)	9 (5.00)	2.69	0.562	มาก
2.ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูก บุกรุกแล้วถาวร	35 (19.45)	114 (63.33)	31 (17.22)	2.02	0.607	ปานกลาง
3.ปลูกต้นไม้ตามโครงการ ปลูกป่าของรัฐ	37 (20.56)	108 (60.00)	35 (19.44)	2.01	0.634	ปานกลาง
4.ทำการปลูกป่าเพื่อใช้เป็น ป่าชุมชนของหมู่บ้าน	84 (46.67)	70 (38.89)	26 (14.44)	2.32	0.714	ปานกลาง
5.ทำการปลูกป่าเพื่อเป็น แหล่งต้นน้ำลำธาร	51 (28.33)	104 (57.78)	25 (13.89)	2.14	0.635	ปานกลาง
รวม				2.24	0.630	ปานกลาง

All rights reserved

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	เกณฑ์การ ปฏิบัติ
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
การดูแลรักษาต้นไม้						
1. ทำการปลูกซ่อมแซมต้นไม้ หากเกิดตายลง	20 (11.11)	125 (69.45)	35 (19.44)	1.92	0.548	ปานกลาง
2. ทำการเห็ดถาดวัชพืชที่ขึ้น ปกคลุมต้นไม้ที่ปลูก	32 (17.78)	124 (68.89)	24 (13.33)	2.04	0.558	ปานกลาง
3. ทำการใส่ปุ๋ยพรวนดิน ต้นไม้ที่ปลูก	12 (6.67)	63 (35.00)	105 (58.33)	1.48	0.621	น้อย
4. ทำแนวกันไฟรอบบริเวณที่ปลูก ต้นไม้	56 (31.11)	121 (67.22)	3 (1.67)	2.29	0.492	ปานกลาง
5. ทำรั้วป้องกันสัตว์เลื้อยไต่ เข้าไปทำลายต้นไม้ที่ปลูก	7 (3.89)	127 (70.56)	46 (25.55)	1.78	0.499	ปานกลาง
รวม				1.90	0.544	ปานกลาง
การป้องกันไฟป่า						
1. ตรวจสอบควบคุมป้องกัน มิให้เกิดไฟป่า	104 (57.78)	52 (28.89)	24 (13.33)	2.44	0.719	ปานกลาง
2. ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบ หมู่บ้านหรือที่ทำกิน	136 (75.56)	42 (23.33)	2 (1.11)	2.74	0.462	มาก
3. ทำการดับไฟป่าเมื่อมีไฟ ไหม้ป่าเกิดขึ้น	47 (26.11)	112 (62.22)	21 (11.67)	2.14	0.599	ปานกลาง
4. รายงานผู้นำชุมชนและ เจ้าหน้าที่เมื่อเกิดไฟไหม้ป่า	7 (3.89)	133 (73.89)	40 (22.22)	1.82	0.478	ปานกลาง
5. อำนวยความสะดวกและ ประสานงานเจ้าหน้าที่ป้องกัน ไฟป่า	9 (5.00)	145 (80.56)	26 (14.44)	1.91	0.432	ปานกลาง
รวม				2.21	0.538	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	เกณฑ์การ ปฏิบัติ
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้						
1.แนะนำเพื่อนบ้านถึงประโยชน์ ป่าไม้, โทษการตัดไม้ทำลายป่า	119 (66.11)	50 (27.78)	11 (6.11)	2.60	0.604	มาก
2.แนะนำเพื่อนบ้านถึงอันตราย ไฟป่า, ชักชวนป้องกันไฟป่า	115 (63.89)	55 (30.56)	10 (5.55)	2.58	0.597	มาก
3.ชักชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกัน ปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ	17 (9.44)	133 (73.89)	30 (16.67)	1.93	0.507	ปานกลาง
4.เผยแพร่ความรู้, ปลูกฝัง จิตสำนึกอนุรักษ์ป่าแก่ลูกหลาน	49 (27.22)	124 (68.89)	7 (3.89)	2.23	0.508	ปานกลาง
5.ชักชวนเพื่อนบ้านให้ถ่ายทอด ความรู้เกี่ยวกับป่าไม้	10 (5.55)	140 (77.78)	30 (16.67)	1.89	0.459	ปานกลาง
รวม				2.25	0.535	ปานกลาง
รวมทั้งหมด				2.13	0.566	ปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ
กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ อายุ ระดับการศึกษา เผ่าพันธุ์ รายได้ของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน แรงงานในการทำการเกษตร จำนวนพื้นที่ครอบครอง การได้รับข้อมูลข่าวสาร การติดต่อกับชุมชนภายนอก และการได้รับการฝึกอบรม กับตัวแปรตาม คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร สถิติในการวิเคราะห์ โดยใช้ค่าไคสแควร์ในการทดสอบความสัมพันธ์ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.28 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 12.59 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าอายุของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือระดับอายุของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

อายุ	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ไม่เกิน 35 ปี	17(9.44)	9(5.00)	5(2.78)	31(17.22)
36 – 45 ปี	32(17.78)	18(10.00)	5(2.78)	55(30.56)
46 – 55 ปี	28(15.56)	19(10.56)	7(3.89)	54(30.00)
มากกว่า 55 ปี	22(12.22)	13(7.22)	5(2.78)	40(22.22)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(คำนวณ) = 1.28

df = 6

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 12.59

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.46 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 13.28 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่าอายุของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาของเกษตรกร มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ระดับการศึกษา	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ไม่ได้เรียน	33(18.33)	27(15.00)	17(9.44)	77(42.78)
ป.4 – ป.6	59(32.78)	31(17.22)	5 (2.78)	95(52.78)
สูงกว่า ป.6	7(3.89)	1(0.56)	-	8(4.44)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(คำนวณ) = 16.46
df = 4

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 13.28
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างเผ่าพันธุ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเผ่าพันธุ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าเผ่าพันธุ์ของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือเผ่าพันธุ์ของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

เกณฑ์	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
คนไทยพื้นเมือง	85(47.22)	51(28.33)	22(12.22)	158(87.77)
คนไทยภูเขา	14(7.78)	8(4.45)	-	22(12.23)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(จำนวน) = 3.50
df = 2

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 5.99
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 13.57 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 12.59 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่ารายได้ของครัวเรือนเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือความแตกต่างระหว่างรายได้ของครัวเรือนมีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

รายได้	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ไม่เกิน 10,000 บาท	11(6.11)	10 (5.56)	5(2.78)	26(14.45)
10,001- 20,000 บาท	34(18.89)	15(8.33)	13(7.22)	62(34.44)
20,001 – 30,000 บาท	35(19.44)	19(10.56)	2(1.11)	56(31.11)
มากกว่า 30,000 บาท	19(10.56)	15(8.33)	2(1.11)	36(20.00)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(จำนวน) = 13.57
df = 6

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 12.59
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จำนวนสมาชิก	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1 - 2 คน	16(8.89)	10(5.56)	2(1.11)	28(15.56)
3 - 4 คน	55(30.56)	34(18.89)	7(3.89)	96(53.33)
มากกว่า 4 คน	28(15.56)	15(8.33)	13(7.22)	56(31.11)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(คำนวณ) = 9.30
df = 4

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 9.49
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในการทำการเกษตรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในการทำการเกษตรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.88 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าแรงงานในการทำการเกษตรของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือจำนวนแรงงานในการทำการเกษตรของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 18)

ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 29.26 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 20.09 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือความแตกต่างระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกร มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จำนวนครั้งการรับ ข่าวสาร	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ไม่ได้รับ	3(1.67)	3(1.67)	4(2.22)	10(5.56)
1 – 5 ครั้ง/ปี	6(3.33)	11(6.11)	8(4.44)	25(13.89)
6 – 10 ครั้ง/ปี	37(20.56)	15(8.33)	4 (2.22)	56(31.11)
11 – 15 ไร่/ปี	40(22.22)	21(11.67)	2(1.11)	63(35.00)
มากกว่า 15 ครั้ง/ปี	13(7.22)	9(5.00)	4(2.22)	26(14.44)
รวม	99(55.00)	59(32.78)	22(12.22)	180(100.00)

ค่าไคสแควร์(คำนวณ) = 29.26

df = 8

ค่าไคสแควร์(จากตาราง) = 20.09

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับชุมชนภายนอกกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับชุมชนภายนอกกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 24.99 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 13.27 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่าการติดต่อกับชุมชนภายนอกของเกษตรกรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือความแตกต่างระหว่างการติดต่อกับชุมชนภายนอกของเกษตรกร มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ตารางที่ 21)

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

จากผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร พบว่า ระดับการศึกษา การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการติดต่อกับชุมชนภายนอก มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนรายได้ของครัวเรือน และจำนวนพื้นที่ครอบครอง มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่อายุ เผ่าพันธุ์ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน แรงงานในการทำการเกษตร และการได้รับการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แต่อย่างใด

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เกษตรกรบนพื้นที่สูง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัญหาอุปสรรคในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

เกษตรกรมีความคิดเห็นเหมือนกัน ในปัญหาการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และเป็นปัญหาสำคัญที่ควรแก้ไขมากที่สุด เรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการลักลอบเผาป่าในช่วงฤดูแล้ง เพื่อให้มีเห็ดป่าในช่วงฤดูฝน และเพื่อการล่าสัตว์ป่า แล้วดูกลาอย่างไม่มีขอบเขต จำนวนร้อยละ 26.7
2. ปัญหาการบุกรุกแผ้วถางป่า เพื่อทำการเกษตร จำนวนร้อยละ 18.7
3. ปัญหาการลักลอบตัดต้นไม้ทำลายป่า เพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง ซ่อมแซมที่พักอาศัย จำนวนร้อยละ 16.2
4. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเกษตรกร ในเรื่องของการกำหนดแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ จำนวนร้อยละ 14.5
5. ปัญหาขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เช่น เครื่องมือในการดับไฟป่า จำนวนร้อยละ 10.3
6. ปัญหาขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในการฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ จำนวนร้อยละ 8.6
7. ปัญหาขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการดูแลพื้นที่ป่าอนุรักษ์ จำนวนร้อยละ 5

ทั้งหมดเป็นปัญหาของเกษตรกรที่มีความคิดเห็นเหมือนกันบ้างและแตกต่างกันบ้าง ตามลำดับ ความสำคัญของปัญหา (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ปัญหาอุปสรรคในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร โดยเรียงตามลำดับความสำคัญที่ควรรับแก้ไข

ลำดับ	ลักษณะปัญหา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.	การลักลอบเผาป่าในช่วงฤดูแล้ง เพื่อหาของป่าล่าสัตว์แล้วลุกลามอย่างไร้ขอบเขต	96	26.7
2.	การบุกรุกแผ้วถางป่า เพื่อทำการเกษตร	67	18.7
3.	การลักลอบตัดต้นไม้อายุยืนเพื่อที่จะนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง ซ่อมแซมที่พักอาศัย	58	16.2
4.	ความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเกษตรกรในเรื่องของการกำหนดแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์	52	14.5
5.	ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	37	10.3
6.	ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในการฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้	31	8.6
7.	ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการดูแลพื้นที่ป่าอนุรักษ์	18	5.0

ส่วนที่ 2 ความต้องการให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร
เกษตรกรมีความต้องการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และเป็นความต้องการที่มีความสำคัญ เรียงลำดับดังนี้

1. ต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้ให้แก่เกษตรกร จำนวนร้อยละ 22.5
2. ต้องการให้มีการปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม จำนวนร้อยละ 20.7
3. ต้องการให้มีการจัดทำแนวกันไฟป่า โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวเขต จำนวนร้อยละ 19.8
4. ต้องการให้มีการกำหนดแนวเขตป่าอนุรักษ์กับพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มีความชัดเจน จำนวนร้อยละ 15.8
5. ต้องการให้มีการจัดสรรพื้นที่ทำกินแก่เกษตรกรในบริเวณพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม จำนวนร้อยละ 11.4

6. ต้องการให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแลรักษาป่า จำนวนร้อยละ 5.7

7. ต้องการให้มีกฎหมายคุ้มครองป่าไม้ที่มีบทลงโทษอย่างรุนแรงแก่ผู้กระทำความผิด

จำนวนร้อยละ 4.1

ทั้งหมดเป็นความต้องการของเกษตรกรที่มีความต้องการเหมือนกันบ้างและแตกต่างกันบ้าง ตามลำดับความสำคัญของความต้องการ (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ความต้องการ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ลำดับ	ลักษณะความต้องการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.	ต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้ให้แก่เกษตรกร	83	22.5
2.	ต้องการให้ปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม	76	20.7
3.	ต้องการให้มีการจัดทำแนวกันไฟป่า โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวเขต	73	19.8
4.	ต้องการให้มีการกำหนดแนวเขตป่าอนุรักษ์กับพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มีความชัดเจน	58	15.8
5.	ต้องการให้มีการจัดสรรพื้นที่ทำกินแก่เกษตรกรในบริเวณพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม	42	11.4
6.	ต้องการให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแลรักษาป่า	21	5.7
7.	ต้องการให้มีกฎหมายคุ้มครองป่าไม้ที่มีบทลงโทษอย่างรุนแรงแก่ผู้กระทำความผิด	15	4.1

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

เกษตรกรได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยสรุปแล้ว มีดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานของทางราชการไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ หรือรัฐบาล ควรเอาใจใส่ดูแลชาวบ้านในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อาจจะทำให้การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เช่น อุปกรณ์/เครื่องมือในการดับไฟป่า
2. รัฐบาลควรกำหนดกฎเกณฑ์แบ่งขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ให้มีความชัดเจน แล้วทำการประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่า
3. ควรจัดให้มีกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เนื่องในวันสำคัญต่างๆของทางการ และมีสิ่งตอบแทนให้แก่ผู้ที่มีความตั้งใจและอุทิศตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
4. ควรมีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการสร้างเครือข่ายชุมชน ในงานด้านอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
5. ส่งเสริมสนับสนุนเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตลอดจนปลูกฝังเยาวชนให้มีจิตสำนึก รักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้
6. ในการเรื่องของกิจกรรมปลูกป่า หลังจากทำการปลูกแล้ว ควรทำการบำรุง ดูแลรักษาดินไม้ที่ปลูกด้วย เพื่อให้ต้นไม้ที่ปลูกรอดตายและเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ต่อไป
7. ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เราควรถือว่าเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน ควรมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้